

Bijbels perspectief

Woord van de week

Mattheüs 16:15,16 en 21

Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben? Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God! Van toen aan begon Jezus Christus zijn discipelen te tonen, dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel lijden van de zijde der oudsten en overpriesters en schriftgeleerden en gedood worden en ten derde dage opgewekt worden.

De lijdenstijd begint binnenkort weer. Net als de adventstijd, een tijd van bezinning. In het geval van de lijdenstijd een bezinnen op Jezus' lijden, sterven en opstanding en de betekenis daarvan voor mens en wereld. Jezus heeft zijn lijden een aantal keren nadrukkelijk aangekondigd.

De allereerste lijdensaankondiging vloeide voort uit een bijzonder gesprek met zijn discipelen. Een gesprek dat Jezus begon met een algemene vraag: *wie zeggen de mensen, dat de Zoon des mensen is?* Er komen verschillende antwoorden van meerdere van de discipelen. Het lijkt alsof Jezus heel bewust de vraag eerst in algemene zin heeft gesteld. Het te geven antwoord was gemakkelijk, je hoefde niks van jezelf prijs te geven. Het antwoord was te vangen onder de noemer 'men'. Men zegt. Maar dan maakt Jezus de vraag persoonlijk: *maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?* Jezus sloot zo de weg naar het geven van een algemeen antwoord af. De vraag aan de twaalf was nu zodanig gesteld, dat alleen nog een persoonlijk antwoord mogelijk was. Terwijl op de algemene vraag de discipelen, misschien wel door elkaar heen, hadden geantwoord, valt het nu stil. Op één na, zwijgt de rest van de discipelen. Het is Petrus die antwoordt. En het antwoord dat hij geeft, ontvangt een zaligspreking van Jezus, terwijl Hij aangeeft dat Petrus dit antwoord vanuit een openbaring van God heeft ontvangen. Wat was het antwoord dat Petrus gaf? Een antwoord de moeite van het bezinnen, de lijdenstijd vooraf, waard! *Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.*

Wanneer je kijkt naar de inhoud en de betekenis van het kruis en Pasen, het feest waarnaar we op weg zijn, dan is het eerste, en in de meeste gevallen het enige, waaraan de mens denkt - voor zover hij nog enig besef heeft van wat de christelijke feestdagen inhouden - dat het gaat om *de redding* van de mens. Verlossing uitgedrukt in de naam Jezus. Immers Jezus betekent Zaligmaker, Verlosser. Maar, Petrus belijdt hier vele malen meer als hij de zoon van God de Christus noemt. Hij belijdt dat Hij de door het volk Israël lang verwachte is, de Christus, de Messias, de Koning! De naam Jezus staat voor knecht, de lijdende knecht - het kruis en sterven. De naam Christus voor koningschap, de troon, overwinning vanuit de opstanding. Het feitelijke doel van het lijden en sterven! De feitelijke bedoeling van verlossing.

Heel de bediening van Jezus tot nu toe had gestaan in dat licht: het koninkrijk van God. Daartoe is de te bewerken redding bedoeld. Daarom dat na de belijdenis van Petrus volgt: *Van toen aan begon Jezus Christus zijn discipelen te tonen, dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel lijden van de zijde der oudsten en overpriesters en schriftgeleerden en gedood worden en ten derden dage opgewekt worden.* De moeite van bezinnen waard: Wie is Hij voor mij?

Gebed

Over de grenzen van de tijd komt de vraag die U Here Jezus destijds, op weg naar Pasen, aan uw discipelen stelde ook heel persoonlijk op ons af: wie zegt *gij* dat Ik ben. Dat het zo zal zijn dat ook wij - gezegend door de Vader - van harte het antwoord belijgend herhalen dat Petrus gaf: Gij zijt de Christus van God. Dat ons - *dit* - kennen van U in het dagelijks leven zichtbaar wordt in en door ons doen en laten. Ja, dat wij leven in en vanuit die belijdenis dat U onze Koning bent die was, is en spoedig komen zal! Amen.